

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 17. září 2020 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Evy Bažantové a Ladislava Kašpara,

takto:

Obžalovaný

J. B.,

nar. [redacted] v [redacted], invalidního důchodce, trvale bytem [redacted]
[redacted], posledně bytem [redacted], toho času ve vazbě ve Věznici
[redacted],

je vinen

že

v přesně nezjištěných dnech v době od srpna 2016 do 13. ledna 2020 v tehdejších bydlištích v obcích [redacted], a [redacted], v obcích [redacted], [redacted], a [redacted], osobně či ve zprávách zasílaných na telefon nezl. M. B., nar. [redacted], kterou společně se svou manželkou a matkou nezletilé R. B. vychovával, a tudíž znal i její nízký věk, sděloval, že ji miluje a chtěl by s ní mít děti, chtěl by ji pusinkovat na buchtíče, dále využíval chvil, kdy byla nezletilá M. B. o samotě anebo její matka spala, a několikrát do týdne k nezletilé opakovaně přiléhal do postele, svlékal jí oblečení, osahával ji po těle, zasouval jí do vagíny prsty, líbal ji na přirození, břicho a zádech, kousal ji nebo ji olizoval zadeček, a tohoto se dopouštěl přesto, že mu zpočátku říkala, že to jako její otec nesmí dělat, a když ho v jednom

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

případě odstrčila, tak jí dal několik facek, později již poškozená na další odpor zcela rezignovala, v jiných případech se takového jednání na nezl. M. B. dopouštěl v době, kdy spala a nemohla se bránit,

tedy

násilím donutil jiného k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužil bezbrannosti jiného, čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a

odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **sedmi (7) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění

1. Obžalovaný se k trestné činnosti částečně vyjádřil již v přípravném řízení, a to při vazebním zasedání dne 16.01.2020, kdy uvedl, že si neuvědomil, co dělal, teď toho strašně lituje. Při vazebním zasedání dne 12.05.2020 pak vypověděl, že je pravda, že přes Messenger posílal srdíčka a takové ty..., to nebylo od něj správné. M. kupoval cigarety, špatně ji vychovával. Pokud jde o zprávy, že by ji „chtěl pusinkovat, pusinkovat její buchtíčku“, tak to posílal, ale nemělo to patřit M., ale jeho manželce. Není pravda, že by k ní začal chodit v noci a nad ránem. Není pravda, že by měl s poškozenou nějaký styk, líbal by ji, není žádný pedofil. V hlavním líčení také připustil, že poškozenou škrábal na zádech, líbal jí prsty na nohou. Byl do ní hodně zamilovaný. Popřel však, že by ji hladil a líbal po těle, uspokojoval ji orálně a vaginálně, nedával jí prst do konečníku. Nikdy ji neuhodil. Dále se vyjádřil opětovně k zasílaným zprávám (zejména že by chtěl poškozené líbat její buchtíčku a oproti přípravnému řízení uvedl, že je psal, když byl opilý. Tento rozpor v obhajobě pak již nedokázal uspokojivě vysvětlit. Posledního půl roku hodně pil, pil skoro denně.
2. Obhajoba obžalovaného byla vyvrácena řadou důkazů, především výpovědí samotné poškozené M. B. Ta vypověděla, že v roce 2016 se vrátila z děčáku domů k mamce, byl tam J. B., už její manžel. V tu dobu bydleli asi v., tím si ale není jistá. Pár dní po tom, co se vrátila, tak začal její otčím za ní chodit. Říkal, že ji miluje, že by s ní chtěl mít rodinu a děti. Potom za ní začal chodit po nocích do pokoje. Pořád psal na messenger, jakoby už sexuální narážky, podněty. Ze začátku se bránila, ptala se ho, co to má znamenat, že je manžel její matky. Když ho odmítala, tak byl potom hnusný na její mamku, byl na ně nevrlý, nemluvil s nimi. Ona mu odepisovala jenom, když to mamka chtěla, nebo když někde byli, tak mamka chtěla, aby mu napsala. Pak za ní začal chodit, ještě to bylo o prázdninách. Spala a probudila se. On na ni šahal, do vagíny a tak. Někdy spala, někdy byla vzhůru a on si většinou sedl nebo lehl vedle ní, pak na ni začal šahat. Nic u toho neříkal, říkal vždycky až pak, když odcházel, že ji třeba miluje a tak něco.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

Šahal jí různě po těle, strkal jí do vagíny prsty, pusinkoval ji, lízal ji, i do vaginy, nohy, břicho, záda, do zadku taky, většinou jí ho kousal nebo olizoval prdýlku, prstama hýbal ve vagině, ona se pokusila mu něco říct, ale pak byl zlý na mamku. Ona ho odstrčila jednou, on na ni začal šahat, on jí dal pár facek a mamka, protože to neviděla, tak byla na jeho straně. On za ní chodil v noci i nad ránem, ze začátku to bylo téměř denně, teď ke konci už ne tak často, tak dvakrát třikrát za týden, někdy to trvalo půl hodiny, někdy hodinu. Otčím ho měl tvrdý, jeho penis viděla. Po ní nic nechtěl, ona dělala většinou, že spí. Když mu dala najevo třeba otočením v posteli na druhou stranu, tak toho někdy nechal a někdy přišel tu samou noc znovu. To, že by otčím ejakuloval, neviděla. Ona chodí spát oblečená, má horní a dolní díl. Když se probudila, tak někdy byla nahá celá, někdy od pasu dolů, to bylo většinou. Ze začátku si myslela, že to ze sebe skopává, ale pak se probudila a viděla, že ji začal otčím svlíkat a šahat na ni. On s ní přetáčel, jak potřeboval. Takhle se k ní choval ve všech bydlešcích, kde bydleli. Když neměla samostatný pokoj, tak to nebylo tak často. Naposledy to bylo minulý týden, někdy ve čtvrtek nebo v pátek. Zase na ni šahal, vysvlíkl ji, a šahal jí do vaginy. Někdy ho třeba nachytala, jak jí bral špinavý kalhotky a čichal k nim. Pořád se jí ptal, jestli ho miluje, ona mu odpovídala, že ho bere jako svého otce. Tohle všechno vydržela kvůli mamce, protože se bála, že by jí mohl nějak ublížit. Ve skřínce měl pistoli, kterou už jednou vytáhl a mířil na svoje okolí, měla strach, že ublíží mamce, je silnější než ona i mamka. O letních prázdninách 2019 její sestra V. B., která v tu chvíli s nimi bydlela, zjistila, jak se k ní otčím chová, vlezla jí na facebook, našla tam ty zprávy. Pak to sestra řekla druhý sestře K. K., pak to společně řekly mamce, která slíbila, že si tátou o tom promluví. Když si promluvila, on (řekl), že to tak nemyslel, že se jedná o otcovskou lásku, že nikdy neměl dceru. Mamka ty zprávy četla taky. Pak řekla, že to myslel jako otcovskou lásku a že si má vymazat sama ty zprávy, že už jí psát nebude. Ona ty zprávy smazala. Otčím byl naštvaný. Ona s V. a K. neřekly mamce úplně všechno, neřekly jí, že na ni šahal, protože si myslely, že by to stejně nijak neřešila, že to nemá cenu. Ona sama jí to řekla asi o měsíc později, že na ni sahá a ona jí řekla, že si to domýšlí, že by to neudělal, prostě jí zase nevěřila. On dal pár dní pokoj, pak za ní ale za pár dní zase začal chodit, a začal jí zase psát. Jenom si dával větší pozor, dělal to tajně. Pak to řekla V. B. bratrovi J. (K.). J. se snažil mamku tlačit at' to řeší, nechtěl to řešit přes policii a způsobit jí problémy, nabízel jí nové bydliště. Když to mamka neřešila, tak s jeho nynější přítelkyní M. jí poradili, at' si dělá důkazy a ty zprávy at' nemaže. Ona dělala to, co jí řekli, a má 5 záznamů hlasových a zprávy z Messengeru předložila policii. Také se svěčila kamarádce, I. E. z , ale na její přání to nijak neřešila. Nechtěla to řešit kvůli mamce, má otčima ráda, nechtěla, aby se rozešli nebo že by jí otčím ublížil.

3. Ohledně věrohodnosti poškozené byl vypracován znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie. Podle znalkyně je mentální výkon poškozené v průměru. Poškozená je pohotová, bystrá, má rovněž výborné verbálně pojmové logické uvažování. Naopak má slabé všeobecné znalosti. Celková paměť a koncentrace pozornosti se pohybují kolem průměru. Jsou zaznamenány deprivací příznaky. Nedostatečně citově saturující výchovné prostředí má významný podíl na tom, že má nízké sebevědomí, nedostatečnou sebeúctu, je manipulovatelná autoritami, na které spoléhá. Je introvertně laděná, citlivá, nejistá, nekonfliktní, výchovně dobře ovlivnitelná. Fantazijní produktivita a sugestibilita jsou u ní jen slabě průměrné, konfabulace nebyly při vyšetření shledány, nebyly ani naznačeny sklony k bájně lhavosti. Nebyla zaznamenána dramatizace ani výrazné zkreslování reality. Její výpověď je z psychologického hlediska specificky věrohodná. Vypovídala spontánně, způsob i obsah sdělení zhruba odpovídá jejím mentálním předpokladům i osobnostním charakteristikám, byla též schopna připouštět mezery ve své výpovědi. Nebylo prokázáno ovlivnění jinými osobami, motiv mstivosti. Její psychosexuální vývoj není výrazně narušen, nejsou u ní patrné výraznější známky posttraumatické stresové poruchy, jsou však zaznamenány příznaky citové deprivace. Je výrazně nejistá a může být snadným

objektem manipulace. Jednání obviněného mělo na ni značný morální dopad, výrazně zhoršilo její možnosti vyrovnat se s důsledky nepříznivého výchovného působení z její biologické rodiny. V budoucnu se může projevit především v oblasti interpersonálních vztahů, zvláště partnerských. K obviněnému má v současné době odmítavý, kritický postoj, nikoli však pomstychtivý či nepřátelský. Strach z něj nemá, měla obavy, že bude "hnusnej na mamku", že by ji mohl ublížit, obavy o sebe nepřipouštěla.

4. Výpověď poškozené však není jediným usvědčujícím důkazem. Poškozená nezl. M [REDAKCE] B [REDAKCE] vydala policejnímu orgánu tři záznamy hovorů z mobilního telefonu, které vedla s obžalovaným, a dále uloženou komunikaci prostřednictvím SMS, Messengeru a Facebooku, jedná se o komunikaci vedenou v době od 13.12.2019 do 13.01.2020; dřívější komunikace byla již z telefonu smazána. Ze strany obžalovaného bylo zasláno 275 zpráv, ze strany poškozené 75 zpráv. Obžalovaný poškozené psal, že jí miluje, nemůže bez ní být. Chce, aby ho jedla za živa, její zoubky, jak už zjistil, jsou dost ostré. Hrozně ji zbožňuje a má chuť na... V zaznamenaných hovorech obžalovaný poškozené mimo jiné sděluje, že do ní byl strašně zamilovaný, a to, co mezi nimi bylo, ukazuje, že není žádný násilník, protože kdyby byl násilník, tak by z ní strhal šaty a znásilnil by ji, ale že se jí také líbilo to, co jí dělal, lechtal ji na zádech, líbal palečky a sahal.... Má nejkrásnější pr.... Kdyby si ho vzala za čtyři roky, tak by....
5. M [REDAKCE] P [REDAKCE], oznamovatelka a partnerka bratra poškozené J [REDAKCE] K [REDAKCE] předložila při oznámení věci fotografie konverzace mezi J [REDAKCE] B [REDAKCE] a nezl. M [REDAKCE] B [REDAKCE] vedenou přes facebook. Dne 16.09. (2019) sděluje B [REDAKCE] nezl. M [REDAKCE], že jí miluje k bláznění - budoucí manželko. Dne 21.09. píše "Chybí mi tvé obejmutí a už si do mě dlouho nekousla. Patřím ti na celý život a můžeš si se mnou dělat co se ti zlíbí..." Dne 19.12. mimo jiné píše: "...Hooooodně mooooooc tě zbožňují a mám chuť na.....ty lásko víš co myslím".
6. M [REDAKCE] P [REDAKCE] rovněž předložila fotografie konverzace s nezl. M [REDAKCE] B [REDAKCE], v níž jí B [REDAKCE] sděluje, že to začalo tím, že jí posílal zprávy, pak různé osahávání a pusy. Jednou se v noci probudila, když jí šahal dolů. Lehal si vedle ní a objímal ji. Ze začátku počítala, kolikrát jí sahal mezi nohy, skončila někde u čísla 30 a výš. Není jasné, z kterého data zpráva je.
7. Dalším významným důkazem je zpráva gynekologa [REDAKCE] krajské nemocnice ze dne 14.01.2020, ze které vyplývá, že poškozená má normální gynekologický nález, hymen je však porušen. Tento důkaz je důležitý v kontextu výpovědi poškozené, že dosud neměla sexuální styk a je panna. Je tedy jasné, že k porušení hymenu muselo dojít jinak, než dobrovolným pohlavním stykem.
8. Jako svědkyně byla vyslechnuta též matka poškozené a manželka obžalovaného, R [REDAKCE] B [REDAKCE]. V přípravném řízení uvedla, že má tři děti se třemi partnery, nejmladší je M [REDAKCE] B [REDAKCE]. M [REDAKCE] byla v dětské domově od roku 2012 do roku 2016. V listopadu 2012 se seznámila s manželem. M [REDAKCE] si přivezli v létě, na její svátek, v roce 2016. V té době bydleli v [REDAKCE]. V [REDAKCE] neměla svůj pokojíček. Než se přestěhovali do [REDAKCE], bylo všechno v pohodě. Manžel začal chodit na psychiatrii v [REDAKCE], dostal

antidepresiva. Chodil tam do té doby, než se přestěhovali do [REDACTED], na konci července nebo na začátku srpna 2018. K M [REDACTED] se choval normálně. Strašně jí rozmazloval. Pak se přestěhovali do [REDACTED] a poprvé přišly na ty esemesky. Přišla na ně K [REDACTED], že jí vlezla do telefonu. Tam zjistila, že manžel M [REDACTED] psal, že jí miluje, že je to jeho největší srdíčko, že bez ní nemůže být. M [REDACTED] jí řekla, ať to neřeší, že jsou to jenom zprávy. Svědkyně mluvila s manželem, že takhle jí psát nemůže, že ta holka už není dítě, že dospívá a že by to mohla brát jinak. Pak to na chvíli ustalo. Manžel řekl, že jí psát nebude. Zprávy nepopíral. V listopadu 2019 se vrátil další její syn, J [REDACTED]. Pak se rozběhly další esemesky, manžel zase začal psát M [REDACTED], psal jí jako to samý, jedna zpráva byla dost ošklivá, že by jí líbal na broskvičky a že by jí zlíbal celou. V tu dobu byl napitý a v tu dobu tam M [REDACTED] ani nebyla. M [REDACTED] řekla, že si to vyřeší sama, že nechce, aby to řešili oni. Manžel svědkyni slíbil, že jí psát nebude a že pokud jí bude dál psát, že se rozejdou. V prosinci znovu přestal. Neviděla žádný problém a manžel si M [REDACTED] zablokoval na Facebooku. K dotazu, zda se jí M [REDACTED] svěřila, že ji otčím obtěžuje, svědkyně sdělila, že jí jednou řekla, že za ní přišel do pokoje. Ale svědkyně tenkrát říkala, že si asi spletla čas, že ji ráno chodil budit. Nevšimla si, že by se budila ráno od pasu dolů svlečená.

9. V hlavním líčení se pak svědkyně otevřeně postavila na stranu obhajoby obžalovaného a nad rámec přípravného řízení uváděla řadu skutečností, které jej měly zjevně vyvinut. Vypověděla tak, že s poškozenou byla koncem roku 2019 na gynekologickém vyšetření a poškozená byla panna. Tato skutečnost nemá valného významu v konfrontaci s výše uvedenou gynekologickou zprávou ze dne 14. 1. 2020. Dále uvedla, že poškozená spala do roku 2018 s nimi v jedné místnosti, od roku 2018 pak spala se svou sestrou. Proto ji měli stále pod kontrolou a nemohlo se stát to, co je obžalovanému kladeno za vinu. K tomu je třeba říci, že sama poškozená připouští, že vždy neměla samostatný pokoj. Ovšem vypověděla, že obžalovaný vždy počkal, až matka usne. Svědkyně dále uvedla, že poškozená byla i přes den vždy s někým, nejčastěji se svými sestrami. Připustila však, že mohla zůstat i sama. K tomu je třeba říci, že je více než absurdní představa, že by poškozená byla pod stálým dohledem členů rodiny. Z vyjádření svědkyně je tak jasně patrná snaha navodit dojem, že se obžalovaný nemohl trestné činnosti dopouštět. Svědkyně dále připustila, že věděla (a to opakovaně) o zprávách, které obžalovaný poškozené posílal. Z jejího vyjádření je však patrné, že jim nepřikládala patřičný význam, bagatelizovala je a opakovaně uvěřila obžalovanému, že svého jednání zanechá. Ilustrací jejího postoje je vyjádření, že zpráva o tom, že obžalovaný chce „ochutnat její buchtíčku“ jí byla známa, ale uvěřila obžalovanému, že byla určena pro ní, nikoli pro poškozenou. Svědkyně dále vyslovila přesvědčení, že poškozená oznámila celou věc proto, aby se dostala do [REDACTED], kde bydlel její bratr, který jí také dostal soudním rozhodnutím do opatrovnícké péče.
10. V hlavním líčení byla dále vyslechnuta sestra poškozené, svědkyně V [REDACTED] B [REDACTED]. Ta vypověděla, že náhodně objevila v telefonu poškozené zprávy od obžalovaného. Sdělila to matce, ta to pak řešila s poškozenou a obžalovaným, nic jí o tom ale neřekli. Stejně jako matka poškozené, i ona uvedla, že poškozená v podstatě nespala sama, když spolu spali v jednom pokoji a obžalovaný chodil poškozenou budit, byla svědkyně již vzhůru a všechno by viděla. Svědkyně také viděla zprávu, že by obžalovaný „chtěl ochutnat její buchtíčku“. Ptala se na tuto zprávu poškozené a ta jí řekla, že neví, možná jde o bábovku, kterou společně se svědkyní pekla. Toto vysvětlení svědkyně je v kontextu výše uvedených usvědčujících důkazů natolik absurdní, že není třeba se jím podrobněji zabývat. Nepochybně však svědčí o tom, že i svědkyně se snaží společně se svou matkou za každou cenu pomoci obžalovanému.

- Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

14. Ze zprávy Základní školy ■■■■■ vyplývá, že byla po dobu školní docházky do této školy naprosto nekonfliktní. Jedná se o velmi inteligentní dívku, která bohužel nemá podnětné zázemí. Občas se svěřovala s těžkou finanční situací rodiny i nespolehlivostí své matky.
15. Z výše uvedených důkazů si soud udělal ucelený obraz o tom, v jakých podmínkách poškozená žila. V útlém věku se dostala do dětského domova, neboť její matka nebyla schopna se o ni (jako ostatně zjevně i o další starší sourozence) adekvátně postarat. Když pak byla vrácena do péče matky, stala se záhy obětí sexuálních útoků otčíma. Přestože se snažila najít pomoc u matky, té se jí nedostalo. Naopak, matka tváří v tvář důkazům, jednání obžalovaného bagatelizovala a poškozená tak zůstala na celý problém zcela sama. není proto divu, že se uchýlila k zoufalému kroku v podobě útěku z domova. Stalo se tak v době, kdy byla v kontaktu se svým bratrem J■■■■ K■■■■, který jí nabídl pomoc. Motivací poškozené tedy rozhodně nebyla snaha dostat se do ■■■■, jak deklaruje její matka, ale dovolat se pomoci někoho, kdo o ní jeví alespoň minimální zájem. Absence zistného motivu pak vyplývá i z psychologického znaleckého posudku, zmíněného výše. Znalkyně totiž mimo již zmíněné uvedla, že poškozená nemá vůči obžalovanému pomstychtivé tendence. Především ale uvedla, že je velmi citově vázaná na matku, na jejíž zájmy bere ohled. Je proto na místě otázka, jaký by viděla poškozená prospěch z rozbití rodiny za situace, kdy vidí, že její matka je stále na straně obhajoby obžalovaného. Přesto sáhla k radikálnímu řešení situace, kterým bylo oznámení věci a útěk z domova.
16. V návaznosti na právě uvedené považuje soud za zcela nadbytečné doplnit dokazování o zprávy na čl. 626 – 628. Stejně tak hodnotí i důkazní návrh na výslech svědka M■■■■ Z■■■■, partnera sestry poškozené. Ten by snad měl svědčit o tom, že mu poškozená sedala na klín a koketovala s ním. V kontextu důkazů již provedených a zhodnocených se takový důkaz jeví jako další snaha obhajoby zpochybnit věrohodnost poškozené. K tomu ovšem takový důkaz není způsobilý. Je třeba si uvědomit, že poškozená, stále ještě v dětském věku, zjevně dlouhodobě citově strádá a není proto divu, že by hledala jakoukoli náklonost.
17. Na obžalovaného byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie. Podle znalců z psychiatrie a sexuologie netrpí duševní chorobou ve smyslu psychózy. Je konzumentem alkoholu ve zvýšeném množství, není ale závislý na alkoholu ani jiné návykové látce. Byla u něj zjištěna sexuální deviace, a to masochismus, která ovšem neměla na jeho trestnou činnost vliv. Je heterosexuálně orientován, nebylo prokázáno pedofilní zaměření. Jeho jednání nebylo motivováno chorobným stavem. Mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání. Schopnosti rozpoznávací byly u něj zachovány v plné míře, schopnost ovládací mohla být snížena nepodstatnou mírou jeho osobnostními rysy. Jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nijak nebezpečný, ochranná léčba není navrhována. Podle znalce z psychologie je jedincem intelektově průměrným. Není zvýšeně agresivní. Jeho osobnost je simplexní, je strukturována anomálně s převládajícími rysy citové maladaptace. Afektivita a psychika je méně stabilní. Možnosti resocializace jsou vzhledem k nepřítomnosti vážnější osobnostní nebo sociální patologie dobré.
18. Popsaným jednáním obžalovaný naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Osahávání na přirození, zasouvání prstů do vagíny, líbání přirození, olizování

a kousání do zadečku je možno nepochybně posoudit jako pohlavní styk ve smyslu § 185 odst. 1 trestního zákoníku, když tato jednání směřovala k pohlavnímu uspokojení obžalovaného. Z výpovědi poškozené lze dovodit, že na ni sexuální aktivity prováděl přes její odpor, který mu zpočátku vyjadřovala slovně i odstrkováním. Obžalovaný tento odpor překonal. Samozřejmě nemusel použít násilí větší intenzity, když s ohledem na nízký věk dívky, její podřízené postavení vůči němu (kdy byl manželem její matky) postačilo k dosažení cíle použití běžné fyzické síly. Jednoznačně se ale jednalo o násilí směřující k vynucení pohlavního styku (§ 185 odst. 1 trestního zákoníku). V jednom případě jí dal facky. Na další odpor již poškozená s ohledem na shledání jeho neúčelnosti, fyzické převahy obžalovaného a naprosto lhostejného postoje její matky, od níž nemohla očekávat pomoc, rezignovala. K dosažení pohlavního styku obžalovaný také zneužíval bezbrannosti poškozené. Části jednání se na ni dopouštěl v době, kdy spala. Poškozená se probouzela bez kalhotek, někdy po probuzení zjistila, že ji osahává. Spánek je stavem, kdy poškozená byla zcela bezbranná a nemohla dát obžalovanému najevo ani slovní nesouhlas. Zasouvání prstů do přirození je pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží (§ 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku). Poškozená byla v době jednání mladší 15 let, což bylo obžalovanému jako osobě podílející se na jejích výchově známo, takže čin byl spáchán na dítěti mladším 15 let. Jde o pokračující čin ve smyslu § 116 trestního zákoníku, neboť jednotlivé dílčí útoky byly v obou případech páčány stále na téže poškozené, vždy v jejích bydlech (není podstatné, že se rodina často stěhovala) a za využití stále stejných okolností a obdobným způsobem, přičemž lze dovodit, že obžalovaný od počátku musel mít jednotný záměr uskutečnit na poškozené pohlavní styk, jakmile k tomu bude mít chuť a naskytne se mu vhodná příležitost.

19. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku.
20. Obžalovanému polehčuje předchozí řádný život. V minulosti byl sice dvakrát odsouzen pro trestnou činnost, obě odsouzení jsou však zahlazena, tudíž se z tohoto pohledu na obžalovaného hledí jako na bezúhonného. Obžalovaný nebyl ani postižen pro přestupek či pro jiné protiprávní jednání. Jiné polehčující okolnosti však zjištěny nebyly. Naopak mu přitěžuje, že se trestné činnosti dopouštěl po dlouhou dobu a mnoha dílčími útoky. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že je ženatý, invalidní důchodce, tudíž bez zaměstnání. Resocializace obžalovaného je reálná, už i s přihlédnutím k jeho pokročilejšímu věku. Je třeba také zdůraznit, že na zdraví poškozené zřejmě nezanechalo trvalé následky. Na druhé straně soud musel přihlídnout k dlouhé době, po kterou obžalovaný trestnou činnost páchal a také k intenzitě některých dílčích útoků. S ohledem na výše uvedené je odpovídajícím trestem odnětí svobody v první polovině zákonné trestní sazby.
21. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nebyly splněny konkrétní podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, uvedené v § 56 odst. 2 písm.b) trestního zákoníku.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 17. září 2020

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová